

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Helyben:

1 óra 60 fillér.

8 óra 1.80 fill.

Vidéken:

1 óra 1 kor. 20 fillér.

KOLOZSVÁRI UJSÁG

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Deák Ferencz-u. 18. sz.,

hová minden levelezés

és egyéb küldemény

czimzendő.

Telefon-sz. 261.

FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP.

Lapzárás: este 10 órakor.

Felelős szerkesztő: Schaberl József.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Kossuth Ferencz.

Kolozsvár, nov. 23.

Tegnap délután banderium kíséretében, körülvéve nagy néptömegetől, vonult be Kossuth Lajos fia városunkba. Mindenki tisztában lehet avval, hogy ez a szép fogadtatás nem Kossuth Ferencznek, a politikusnak, hanem Kossuth Lajos fiának szóllott.

A szép fogadtatás nem a Kossuth-párt terjeszkedésének, elvűségének, hanem egyszerűen annak a jele, hogy Kolozsvárt még meglehetősen nagy a Kossuth-kultusz, még mindig találkozik egy nagy csapat ember, ki szívében közönyösséggel, sőt ellenszenvvel a politikus Kossuth Ferencz iránt, elmegy tüntetni a Kossuth Lajos fia mellett.

Mi sem a politikai, sem a társadalmi *herbertismust* nem tiszteljük s az embert a *saját* s nem az apja érdeme szerint szoktuk megbecsülni. *Pálmát a fiúnak, ha megérdemli; elnézést, ha apja érdemeit nem tudja maga részére is megszerezni; de legenyhébb esetben közönyt és szánakozó mosolyt, ha szellemi gyengeségében apja érdemeiből tengeti politikai életét.*

Kossuth Ferencz látható feje a függetlenségi pártnak, mely immár 30 év óta meddő küzdelmet folytat. Most eljött a pártvezér ide, hogy eddig itt nem létező pártját össze-sserveze. Szervezni jött, tehát programot is fogadni.

A programra mi is kíváncsiak vagyunk, mert eddig igazi programja a Kossuth Ferencz pártjának nincsen.

Az önálló vámterület, a gazdasági függetlenség már nem pártprogram, mert más pártiak, sőt a kormánypárt jelentékeny része is akarja. A politikai függetlenség csak salang a Kossuth pártjában, mert soha erélyesen és igazán nem küzdött érte.

Ma a pártok létének

egy igazi alapja van, a gazdasági program és az azok alapján felépülő politikai szervezet.

Ma talán részünk lesz megtudni, hogy Kossuth Ferencz valóban megérdemli-e a népek a szerepét, a mely nép a banderiumot adta neki, amely őt éljenezte és a mely végigkísérte a városon.

Igazi függetlenség és szabadság csak ott van, a hol szabad az egyén, korlátlan a gyülekezés és egyesülés, szabad a sajtó és korlátolt a közigazgatás hatalma. Ez Magyarországon teljesen hiányzik. Eddig Kossuth Ferencz ez irányban nem fejtett ki erélyes akciózt, szunnyadni hagyta pártja erejét.

Az ellenzék csak akkor remélhet sikereket, csak akkor számíthat hódításokra, ha a különböző klikkek, a közigazgatás, a központi hatalom s egyéb tényezőktől teljes függésben álló jelenlegi választó tömegeket felfrissíti. Le kell dönteni a cenzusos választói rendszert, mely ma rosszabb, mint a 48 előtti rendi választás. Ez utóbbi ellen harczolt Kossuth Lajos, miért nem harczol a cenzusos rendszer ellen a fia, Kossuth Ferencz? Általánosítani kell a választói jogot, mely titkosan gyakorlandó. Igazi ellenzék, mely nem paktál, első sorban ezért küzd, ezért harczol, mert csak az új választók milliói adhatják meg neki a hatalmat.

A Kossuth Lajos fiának már apjára való tekintettel is kellene ezt követelni. Követelni pedig igazán, erélyesen és hatalmasan. Ha egy miniszterelnök ellentudott Kossuth Ferencz pártja obstrukciót csinálni, mert a személye nem tetszett, mennyivel inkább kellene ezt megtennie az általános, titkos választói jogért?

Kíváncsiak vagyunk, milyen ez irányban a programja?

Ma a munkáskérdés áll előtérben. „*Milliók egyért*“; ezt tapasztaljuk. A nép nyomorban, megvetésben, elnyomva, politikai szava nincs, gazdasági hatalma nulla, kizsákmányolása borzasztó. Erről az oldalról még nem hallottuk a Kossuth Ferencz programját. Az igazság követeli, hogy meg kell adni a munkásoknak az összes politikai polgári jogokat, szabályozni kell munkájukat és védeni őket a kizsákmányolástól.

Minden ellenzéknek kell hogy ez programjában legyen. Utalunk a német szabadelvű ellenzékre (ezek pedig nem szociálisták), a francia radikális ellenzékre (ezek se azok) stb. a melyik mind felvette a programjába nyolcz órai munkaidőt, hatályos munkásvéd-törvényeket, állami balesetbiztosítást, a munkások biztosítását rokkantság és agkor esetén. Hol van Kossuth Lajos fia, a mikor a magyar nép életéről, egészségéről, testi épességéről, öreg korában megélhetéséről, tehát a magyar faj fenntartásáról van szó. Eddig erről nem hallottunk semmit. *Kíváncsiak vagyunk a programra.*

Podig ideje lenne erről is beszélni. Eiszén még emlékszünk egy nagy sereg gyári munkásra, kik elkészervedve gyűltek össze a városligetben gyűlésre, mert a gyár leszállította csekély heti bérüket, hogy egy magyar pártvezérnek ezrekre menő fizetést adhasson. Erről talán hallott Kossuth Ferencz?

Kossuth Lajos fia adjon erről megnyugtató programot; ezt kívánja tőle Kolozsvár népe.

Midőn a magyar parlament megszavazta a rab-szolgotörvényt, mely ujab függésbe szoritotta a magyar faj büszkeségét, a földmivelőket, Kossuth Ferencz, a *fiu* miért nem emelte fel hatalmas szavát ezen igazságtalanság, melyért a művelt külföld megvetését kaptuk.

Kossuth Lajos fiának csak egy program illik; a *radikálizmus*, az *igazi*, *legmesszebb menő demokrácia programja*.

Ha ma ettől eltér, az obligát éljenzés nem *teremtője*, hanem *temetője* lesz az itteni Kossuth-pártnak. Ha bátran felveszi a radikálizmust, vele az általános, titkos választói jogot, igazi munkásvéd-törvényeket, szabad sajtót, gyülekezést, egyesülést; ha ezekért *igazán, erélyesen, öntudatosan, paktum nélkül fog küzdeni*, úgy meglesz a politikailag és gazdaságilag független Magyarország, melyet akkor „*a pokol kapui sem döntenek meg.*“

Sötét bűn.

— Reggeli levél. —

Kolozsvár, nov. 23.

Nehéz, súlyos vádat emelt egy fővárosi ujság egy fővárosi hírlapíró ellen. Olyan vádat, a melyre már az ókorban, az emberiség legvadabb állapotában is a legnagyobb büntetést szabták: a testi halált, de a melyre a modern, fejlettebb társadalom még borzasztóbb, elrettentőbb büntetés nem alkalmaz: az erkölcsi halált.

Az emberiség fejlődésének minden korszakában, az ós állapotól kezdve a nemesebb erkölcsök legfejlettebb csucsáig, egyaránt érezték, tudták az emberek, hogy a természet rendje megmásíthatatlan, örök törvények szerint van berendezve s hogy a ki annak működését megzavarja, bünt követ el, melyet büntetlenül hagyni nem szabad.

A büntetés alkalmazásánál azonban már eltérés mutatkozik az ó- és ujkori felfogás között.

A ki régente elkövette a bünt az nem kerülte el büntetését. Nem nézték a személyt, a társadalmi állást, hanem azt, hogy vétkezett.

Ma előbb a személy, a társadalmi állás jó tekintetbe s ha az előbbi elég tekintélyes, az utóbbi elég erős, eltudják takarni még a legundokabb bűnöket is.

Természetesen erkölcsiekről lévén itt a szó.

Mindezt pedig abból az alkalmából tartottuk szükségesnek elmondani, hogy arra a vádra, melylyel a *Magyarság* ügyész okiratok közreadása mellett foglalkozik, a többi egész főváros

sajtónak egyetlen egy szava sincs.

Vagy igaz a vád, vagy nem.

Ha nem igaz, a sajtónak nemcsak erkölcsi, hanem kollegialis kötelessége segítségére sietni annak, kit minden alap és ok nélkül a legkegyetlenebb kezekkel akarnak kitépni a társadalmi megbecsülés terrenumából.

Ha igaz a vád tartalma, kérelhetetlen szigorral kell a megsértett erkölcsi rend megsértéséért a megtorló eszközöket alkalmazni.

De, qui tacet, consentire videtur. A hallgatás beleegyezést jelent.

A fővárosi sajtónak a Fenyő esetben tanúsított magatartása súlyos gyanunak ad tápot. Annak a gyanunak, hogy a sajtó más erkölcsi mértékkel mér, ha tőle távol álló személyekről van szó és ismét mással, midőn hozzá közel állókról, a kollegákról kell ítéletet mondania.

Nem gondol arra a nagy erkölcsi felelősségre, melylyel a nagy közönségnek tartozik?

A hírlapírónak nem csak hirdetni kell az igazságot, hanem első sorban neki magának kell előtte meghódotni.

Még pedig azért, hogy a közönség hinni tudjon neki. Azt a bizalmat, melyel ez adózik neki, a legféltékenyebben kell őriznie s ha valaki, legyen az bármily magas állásban, vissza él vele, ki kell tépni a sajtó testéből, mint a fekélyt.

Mert nincs visszataszítóbb látvány annál, mint mikor erkölcsileg megbélyegzett ember a Cato szerepét játsza.

Egy örült rémtette.

— Saját tudósítónktól. —

Kolozsvár, nov. 23.

Győrben jelentik, hogy borzalmas gyilkosság történt pénteken éjjel a közkórházban. A egyik örült meggyilkolta a társát, azután öngyilkos lett. Az eset részletei a következők:

Papp István és Mujzer Lajos már hosszabb idő óta közös czellában voltak elhelyezve. Mindkettő csendes örült volt. Egyikük sincs régóta a kórházban. Papp István 39 éves győrszent-

iváni, Mujzer Lajos 36 esztendő sághegy-i legény.

A két beteg békében élt egymás mellett. A czellában semmi más nem volt, mint két szalmazsák és egy bádgedény. De ez is elég volt a gyilkosság elkövetésére. Papp István a péntekre virradó éjjel összezördült Mujzerrel. A szóvitát hamar verekedés követte. Papp fölkapta a bádgedényt és Mujzert fejbeütötte vele. Az ütés oly súlyos volt, hogy Mujzer hátrátantorodott és holtan rogyott a czella padlójára. A holttest körül valószínűs vértócsa keletkezett. Papp a vér láttára megijedt rémes tettétől és egy pillanatra visszanyerte józan gondolkodását. Mikor látta, hogy Mujzer meghalt, tudatára ébredt tettének. Félelmében a két szalmazsákot négyrét összehajtotta, azoknak tetejére felállott és így nadrágszíjával felakasztotta magát az ablakon levő vasrostély felső részére. Reggel 6 órakor fedezték föl a gyilkosságot. A gyorsan előhívott kórházi orvos már csak a beállott halált konstatálhatta mindkét embernél.

Kossuth Ferencz Kolozsvárt.

Kolozsvár, nov. 23.

Kolozsvár függetlenségi és 48-as érzelmi polgárai ma délelőtt tartják pártszervező gyűlésüket a vigadó nagytermében. A szervezkedés erkölcsi támogatása czéljából Kolozsvárra jött az országgyűlési függetlenségi és 48-as párt elnöke is Kossuth Ferencz, több országgyűlési képviselő társaságában.

Fogadtatásukra a pályaudvaron megjelent az új párt 100-as bizottsága dr. Kecskeméti István, theologiai tanárral az élén, számos testület, közöttük a földészek saját lobogójuk alatt, a városi polgárok közül igen sokan s több ezer főre menő közönség.

Rendkívül impozáns menetet képezett a 100 tagból, diszruhába öltözött lovas bandérium, melyet Szabó József és Adorján József vezettek.

Hatalmas éljenzés fogadta a 4 óra 42 perczkor berobogó vonatot, mely a vendégeket hozta.

Kossuth Ferencz kíséreiében megjelentek Pozsgay Miklós,

Ráth Endre, Lengyel Zoltán, Rágo Ferencz és Vertán Endre országgyűlési képviselők.

A tulajdonképeni fogadtatás tekintetével arra, hogy óriási közönség volt jelen a pályaudvar előtti téren folyt le.

A függetlenségi párt vezérét dr. Kecskeméti István üdvözölte.

Nem jött ki — ugymond többek között — a hivatalos város, de itt van az egész polgárság, melyet szive vonzott ide, hogy lelkesen üdvözölje a nagy Kossuth Lajos fiát, Kossuth Ferenczet.

Kossuth meghatva mondott köszönetet a fogadtatásért.

Az én apám az Önök apja is — mondotta — s azért ugy szólhatok Önökhöz, mint testvéreimhez. Eljöttem, hogy elhintsem a remény magvát, melyből hazánk boldogsága fog kinőni.

Zugó éljenzés követte szavait, a mely után a tüzölt zenekar rázendített a Himnusra.

Aztán megindult a menet. Elöl haladt a bandérium, utána a Kossuth Ferenczet vivő négyes fogat s beláthatatlan hosszú kocsis sor.

A gyalogjárókat óriási közönség tartotta megszállva mindegyikét a merre a menet elvonult. A közönség éljenzése közben ért a menet a Ferencz József uton, Wesselényi és Kossuth utcán át a theológiához, hol az ifjúság élén Izsák Aladár IV. éves theologus üdvözölte tartalmas, beszéddel Kossuth Ferenczet, ki gyönyörű szavakban köszönte meg az ifjúság hódolatát.

Majd a köréje sorakozott bandérium felé fordult és beszédet intézett hozzájuk.

Azután az ifjúság sorfala között a theologia palotájában levő szállására vonult vissza.

A fogadtatási ünnepség lezajlása után az óriási néptömeg a legnagyobb rendben oszlott széjjel.

A nagyszámban kivonult gyalogos és lovas rendőröknek semmi dolguk sem akadt.

Hat órakor este a theologia ifjúsága sikerült szerenádot rendezett Kossuth Ferencz lakása előtt, hazafias énekeket adva elő.

Hét órakor lampionos menettel tisztelték meg a vendég kép-

viselőket. A menet, melyben az egyetemi, theologiai és gazdasági, akadémiai ifjúság és a polgárság vett részt, a főteret megkerülve vonult a Kossuth Lajos-utcán a theologia palotája elé, hol Kossuth Ferencz és a kíséretében megjelent összes képviselők fogadták az üdvözlést.

Az ifjúság érzelmeit Medgyaszai Mihály theologus tolmácsolta, a mit Kossuth Ferencz hálás szavakkal fogadott.

A képviselők nevében Bedőházy Albert intézett buzdító beszédet az ifjakhoz.

A beszédek elhangzása után Salamon és Czako egyesült zenekara a Himnuszt, majd a „Ne sirj, ne sirj, Kossuth Lajos“ kezdetű dalt játszotta, mire a lampionos menet a legnagyobb rendben elvonult.

Este 10 órakor ismerkedési estély volt a Biazini-szállodában. Az első tószót dr. Kecskeméti István mondotta Kossuth Ferenczre, azután Kossuth Kolozsvár polgárságára emelte poharát. Ezeket kívül számos felköszöntő hangzott még el.

Az estély a késő éjjeli órákban a legemelkedettebb hangulatban ért véget.

Az esti gyorsvonattal érkezett meg Sebess Dénes országgyűlési képviselő. Ma reggel érkeznek még Barabás Béla, Kubik Béla és Visontai Soma képviselők.

HIREK.

Kolozsvár, nov. 23.

— **Doktor-avatás.** Lapunk kiváló közgazdasági munkatársát, Csukássy Mórt tegnap avatták föl a jogtudományok doktorává.

— **A városi bizottsági tagok számának fölemelése.** Országszerte megindult a mozgalom az iránt, hogy a városi bizottsági tagok száma a népszámlálás eredményéhez képest újból megállapíttassék, illetőleg a tagok száma a lakosság arányában felemeltessék. Törvényhatósági bizottságunk is foglalkozott már ezzel a kérdéssel és a tanács az előmunkálatokat már be is fejezte s azokat tárgyalás véget a legközelebbi szakosztályi ülés elé beterjeszti. A tervezet szerint, az eddigi négy választókerület helyett nyolcz vá-

TÁRCZA.

Panasz.

(A „Kolozsvári Ujság“ eredeti tárczája.)

Irta: Venczel Juliska.

Nem értett meg soha engem a világ,
Csak gunyolta lelkem fájdó panaszát;
Üzött a sors... nem volt sehol vigaszom,
Árnyékomná lett a bánat, csak az kísért utamon.

Szerettem hűn... s mi lett szerelmem bére?
Ürömmé vált szívem minden csepp vére:
Férfi hűség... ellobbanó csalárd fény,
Ragyog, ám de hulló csillag a szerelem kék egén...

Ha megtennéd azt én édes Istenem,
Hogy a szívben szerelem ne teremjen;
Jobbá te nnéd ezt a csudár világot,
Több lenna tán a boldogság és kevesebb az átok.

Flórián uram leányai.

A „Kolozsvári Ujság“ tárczája.

Irta: Konez Béla.

— És ha te a fecske-utcában sétáltál, bizonyára azért mentél arra, hogy találkozzál vele, hogy beszélj vele, hogy tilalmam ellenére tovább szőjétek annak a bűnné fajuló viszonynak általam széttepített szálaikat, a melylyel az a nyomorult a te birásod utáni vágyában lelked üdvét akarja megbecszteleníteni!

— Apám! — kiáltott fel Anna és tiltólag emelte föl kezét. Majd nyugodtabb lett és csaknem alig hallhatóan susogta: — miért rágalmazod azt, a ki nincs jelen?

Tanács Flóriánt elborította a harag.

— Mit, még védelmére kelsz?! Még van mentő szevad annak a

számára? föl emeled a kezedet azért a gazemberért én ellenem?!

Ne várj! Én is fölemelem a kezemet, nem ellened, óh nem! az a nyomorult leánycsábító fog össze törni attól a csapástól! és dühtől eltelve kapott a kalapja után.

— Hová mégysz férjem, hová mégysz? — fogta meg a karját a remegő Flóriánné asszony.

— Hová megyek?

A fecske-utcába! Nekem is dolgom akadt ottan! Számolnom kell azzal azért a leányért. Hanem számolok, számolok és tudom, hogy összezuzza lelkét annak a nyomorultnak ez a számadás!

Anna halottsáppadtan álta utját Tanács Flóriánnak.

— Engem, engem ölj meg először! Csak az én szívem romjain keresztül juthatsz el az ő lelkéhez!

Tanács Flórián megtántorodott a leánya szavaitól.

Szemei ijeszten meredtek Annára, a ki ugy állott előtte, mint egy félig tört lilium, amely a fergeteg végső csapására lankadtan hajtja le szirmait.

— Anna, Anna! Hát a sejtelen, a mely feldulta egész valómat, a gondolat, a mely lélekgyilkoló erejével áthatítja egész lényemet, mond Anna, igaz-e az, a mi nyugalmamat tezzit tönkre, igaz, igaz-ó, hogy a szeretője vagy annak az embernek?

Szeretem apám, szeretem — susogta Anna.

— Szereted? Szereted? Hát nem hallotad é már tőlem, hogy milyen ember az?! Hát te nem gondolsz egyébre, nem gondolsz a te boldogságodra, a mi boldogságunkra?!

(Folytatása következik.)

lasztókerület alakíttatnék, melyek aránylagosan választanának bizottsági tagokat. A mostani 112 bizottsági tag helyett körülbelül 180 bizottsági tag lenne választandó. Az új tagok választása a legközelebbi általános választás alkalmával: 1903 év december havában ejtetnék meg.

Meghívó. A kolozsvári asztalos segédek szakegylete ma, (vasárnap) nov. hó 23-án a tornavivoda nagytermében a szakegylet pénztára javára dallal, szavalattal, nemzetközi világpostával és táncszal egybekötött tea-estélyt rendez, melyre a t. közönséget ez uton is tisztelettel meghívja a rendezőség.

Gyilkosság, vagy baleset? Párizsból írják, hogy egy a rul Salsanderinben a Bois de Boulognéhoz közel fekvő garniszállodában revolvergolyótól szétroponcsolt fejjel találták meg Ellen Gore amerikai énekesnő holttestét, egy Ridsenski nevű orosz alattvaló szobájában, kit az énekesnő gyakran meglátogatott. Az orosz azt állítja, hogy miss Gore maga lötte magát agyon, miközben a revolvért vizsgálta, de mert ezt a rendőrség nem akarja elhinni, tartóztatták addig is, míg a titokzatos ügyet a vizsgálat tisztába nem hozza.

Ellen Gore halálának rejtélyét, még nem sikerült földeríteni. Ridzinski megmarad atbéli állítása mellett, hogy a revolver véletlenül sült el. Miss Gore zongoraművésznő és a híres Moskovski tanítványa volt, tehetségét mestere nagyon sokra becsülte. Ridzinskivel, aki Lassallenál opera-énekesse képezte ki magát, szerelmi viszonyt folytatott. Az egész affaire még mindig nagyon titokzatos.

Thea-estély. A kolozsvári muokás-dalegylet saját pénztára javára ma, (vasárnap) a kolozsvárt esizmadia társulat szentegyház-utcai vendéglőjében műsorral egybekötött tea-estélyt tart.

A fogkefe. Hogy milyen nagy különbség van a theoria és a praxis között, élénken illusztrálja a dr. Berger hannoveri körorvos esete. Az egyik falusi iskolában előszólít egy fiút és megkérdi: „Tudod-e fiam, mitől lesznek szép fehér fogaid?” — „A tisztogatástól”. — „És mikor kell a fogakat tisztogatni?” — „Reggel”. — „Máskor nem?” — (Mély hallgatás.) — „És mivel tisztogatják fogakat?” — „Fogkefével”. — „Van neked fogkefé?” — „Nincs”. — „Hát az apádnak van?” — „Nincs!” — „Hát az anyádnak?” — „Annak sincs”. — „Akkor honnan tudod, hogy mire való a fogkefe?” — „Azzal kereskedünk”.

Osztályosorsjáték. Az osztályosorsjáték tegnapi húzásán a következő nyereményeket sorolták ki: 60.000 koronát nyert: 17357. 10.000 koronát nyert: 48162. 2000 koronát nyertek: 945 106374. 1000 koronát nyertek: 11378 20250 64194. 500 koronát nyert: 2265. 300 koronát nyertek: 9391 13484 18050 27903 31903 44636 61659 64304 72590 91761 102652. 100 koronát nyertek: 2328 2146 2213 8257 8403 8597 10290 11963

14446 15401 17760 18448 23050 24582 32226 33047 40701 41421 41830 43537 44821 52311 57573 57672 59553 63461 68061 68800 73319 76083 77731 78824 80856 83347 86088 90188 01966 92150 92817 103024 105154 107883.

Elvesztett péntek délelőtt Külmonostor 39 számú háztól egy világos barna színű 2 hónapos kutya kölyök (Collie faj) a megtaláló ha e fentti lak-czimre viszi, illő jutalomban részesül.

Olvasóink figyelmét föl hívjuk, hogy megtöltösdött és színehagyott ruháikat olcsó árak mellett *Czink Józsefnél* festessék és tisztíttassák. Wesselényi Miklós (Hid) utca 25 sz. a főpostával szemben. 27

Színház és Művészet.

A fékozoló apa. Tegnep este szép közönség előtt ismételték meg ifj. Dumas Sándor érdekes színművét. A czimszerepet Megyeri igazgató a közönség zajos elismerése mellett ezuttal is kitűnően alakította. A többi szereplők is jek voltak.

Hoffman meséi nek esütörtökről elmaradt előadását holnap tartják meg páratlan számú börteli előadásban.

Pillangó kisasszony. Belasco poétikus zenés drámája, mely a Nyári Színházban oly nagy sikert aratott, szerdán a téli színházban is színe kerül. Ugyanekkor adják „Egy kis vihar”-t és a „8-ik pont”-ot. Mindkét vigjátékban F. Halmi Margit és Megyeri igazgató lesznek a főszereplők.

Operett repris. A jövő hét műsorának másik érdekessége Soupé „Boccaccio”-jának a főlevenítese lesz.

II. ifjusági előadás. E hó 30-án vasárnap délután az évad II-ik ifjusági előadásául Szigeti József népszínművét: „A vén bakancsos és fia a huszár”-t adják. Előadás előtt Solyom János tanár fog a darabról értekezni.

Színházi műsor:

Hétfő: Hoffmann meséi.
Kedd: Vájlunk el.
Szerda: Egy kis vihar. Pillangó kisasszony. 8-ik pont.
Csütörtök: Halálos esőnd. 1-ször.
Péntek: Halálos esőnd.
Szombat: Boccaccio,
Vasárnap: d u. A vén bakancsos. este: Boccaccio.

NEMZETI SZÍNHÁZ.

Kolozsvár, vasárnap nov. 23-án.

Délután fél 3 órakor:

A föld.

Szindarab. Irták: Kemechey J. és Malonyai D.

SZEMÉLYEK:

Kovács József — Szentgyörgyi Zsuzsa, felesége — Laczkó Klári, leányuk — Tóvölgyi Özv. Vékeyné — Palotay Gedeon, fia — Szakács Juliska, leánya — Hegedüs Marossi Mózes — Megyeri Bódog, fia — Papp Susanne, leánya — T. Halmi Vékey Barnabás — Kassai Bodzás János — Dezséri

Este fél 8 órakor:
A gyimesi vadvirág.
Eredeti népszínmű. Irtá: Géczy I. Zenéjét szerzette Konti J.

SZEMÉLYEK:

Balánka János — — Török Orzse, felesége — Szakácsné Imre, fiók — — Tompa Mária, leányuk — — Szabó Özv. Fábrián Julis — Laczkó Gyurka, fia — — Kassai Prezsmér Péter — Szentgyörgyi Magdolna, leánya — Sugár Törpe Csura — — Dezséri Csuránó — — K. Árpási Marcsi, fiók — — Papp

Kezdeté este fél 8 órakor.

Szerkesztői üzenetek.

V. I. kisasszonynak Szász-Fenes. A legnagyobb örömmel küldjük a kért lapokat, csak a megjelenési lap- és évszámok pontos megírását kérjük. — Készülő dolgozatát türelemmel várjuk. Üdv.

G. Mariska kisasszonynak. Helyt. Szigorú bírálata meghallgatást érdemel. Nagyon is igaz van. Legközelebb minden kérdésére kimerítő felelet megy. Üdv.

K. János urnak. Helyt. A kérdezet-képviselőnek czime: VI. ker. Hunyadi tér 10. sz.

Kiadó-tulajdosos.

SCHABERL JÓZSEF.

Nyiltér.*)

A fogyasztási adóbérlőség zaklatása.

(A pénzügyigazgatóság figyelmébe.)

A fogyasztási adóbérlőség türehetetlen zaklatásairól, melyek orvoslást követelnek, akarok néhány szót — azaz a velem megtörtént esetről — írni, melyet a m. kir. pénzügyigazgatóság figyelmébe ajánlok.

Közel husz éve áll fenn üzletem a helyi piacon, mindenkor igyekeztem tőlem telhetőleg becsületére válni annak a karnak, melynek szerencés vagyok tagja lenni.

Távol tartottam magam törvényellenes dolgoktól és soha alkalmat nem szolgáltatam egyetlen hatóságnak sem, hogy ellenem kihágási eljárást folyamatba tegyen.

A fogyasztási adóbérlőség egyik beltágya K. J. ur, ki egyben bornagykereskedő is, szintén békén hagyott, míg tőle bort vásároltam, de mivelhogy meggyőződtem, hogy az ő borai vevő közönségemnek nem con-veniól, otthagytam, s ez időtől spiczlijeit folyton uszította reám, és mert semmi kihágáson nem foghatott, nem riadt vissza az utolsó eszköztől sem, azaz a törvénytelen, meg nem engedett eljárástól.

E hó 3-án az 1225 számú bárcza szerint 299 liter hordó bort jelentettem be lefejtésre fizetve 55 kor. 91 fillért.

Tegnap előtt spiczlijei meg-

*) E rovat alatt közöltekért nem vállal felelősséget a Szerk.

leptek, én betegen feküdtem ágyamban, mikor jöttek.

Felvették a készletemet és jelezték, hogy mindent rendben találtak.

Tegnap délelőtt nem kis meglepetésemre ismét visszajöttek és fontoskodva bejelentették, megezőfolva tegnapi kijelentésüket, hogy nagy baj van, mert nem jelentettem be, hogy a bor mely hordóban van, nem csak csapra állítom, de le is fejtem üvegekbe.

Először azt hittem tréfálnak, de mikor tényleirást akartak felvenni, érthető ingerültség vett rajtam erőt, látva e törvény meg nem engedte erőszakosságot, kitasítottam őket, és pedig két-izben, mire egy negyed óra mulva harmadszor ismét visszajöttek rendőri assistenciával, vevőközönségem előtt a legszegyentel-jesebben compromítálva.

Kérdem ennőlfogva a m. kir. pénzügyigazgatóságot, hogy van e joga K. J. urnak törvénytelen, abszurdum követelésekkel zaklatni a kötelességüket teljesített kereskedőket, és brutális erőszakosságától ki védelmez meg bennünket?

Ez az én esetem, számtalan-nál ismétlődött már és így teljes joggal kérdezzük, hogy K. J. borkereskedő és f. adóbérlő megtorolhatlanul meddig fog még bennünket erőszakossággal üldözni, azért mert borát nem akarjuk tartani?

Remélem, hogy a tekintetes m. kir. Pénzügyigazgatóság a velem elkövetett sérelmet magáévá teszi és K. J. ur borkereskedőt, adóbérlőt minőségében megzabolázza kegyeskedik.

Velem együtt nem kevesebb mint 500 elkeseredett kereskedő és italmérő várja ezt a tek. pénzügyigazgatóságtól.

Kolozsvár, 1902. nov. hó 23-án.

Oláh Rudolf, kereskedő.

Tudomásul.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséggel tudatni, hogy a **CZELL**-féle söracsarnok helyiségét folyó évi November 20-ik napján átvettem, — s ugyan-csak folyó hó November 22-ik napján megnyitom. Hol *Lantos József* tambura és daltársulatának közreműködése mellett, jóízű ételek és italokról gondoskodom.

Kérve kegyes pártfogásukat maradtam tisztelettel

a tulajdonos.

A „Kolozsvári Ujság” naptárszelvénye.

~~~~~

12. szám.

Aki ezt a szelvényt lapunk 30 egymásután következő számából kivágja és azt a kiadóhivatalnak beküldi, egy díszes kiviteli fali-naptárt kap teljesen ingyen a „Kolozsvári Ujság” — karácsonyi ajándékaként.

